

opredeljeni kot „obstoječa pomoč“. Če bi menili, da se ureditev zadevne davčne oprostitve, ki je bila uvedena pred začetkom veljavnosti Pogodbe ES, uporablja tudi za municipalizirana podjetja in da so, kot je priznala Komisija sama, navedena podjetja enaki gospodarski subjekti kot družbe iz zakona št. 142/90, bi morali priti do nasprotnega zaključka.

3. Na koncu, A2A s tretjim pritožbenim razlogom povsem podredno predlaga razveljavitev sodbe zaradi kršitve prava Skupnosti in njegovih načel, ker potrjuje zakonitost zahteve za vračilo iz odločbe. Po mnenju pritožnice je treba sodbo razveljaviti, ker s kršitvijo sodne prakse sodišč Skupnosti potrjuje zakonitost splošne zahteve iz Odločbe in v bistvu potrjuje, da nacionalni organi nimajo nobene diskrecijske pravice.

(<sup>1</sup>) Odločba Komisije 2003/193/ES z dne 5. junija 2002 o državni pomoči, ki jo je Italija v obliki davčnih oprostitev in posojil pod ugodnejšimi pogoji dodelila javnim storitvenim podjetjem v večinski javni lasti (UL 2003, L 77, str. 21).

primerov uporabe triletno oprostitve plačila davka od dobička pravnih oseb in v delu, kjer je bila splošna in abstraktna opredelitev triletno oprostitve potrjena kot državna pomoč;

- sodbo naj se razveljavi v delu, v katerem ne priznava kot veljavno pomoč opredelitve triletno oprostitve plačila davka od dobička pravnih oseb, v skladu s členom 1(b)(v) Uredbe (ES) št. 659/1999 (<sup>1</sup>);
- sodbo naj se razveljavi v delu, v katerem je potrjena zakonitost odredbe o vračilu, v skladu s členom 3 Odločbe (<sup>2</sup>);
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

#### Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v podporo svoji pritožbi navaja štiri razloge.

**Pritožba, ki jo je 11. avgusta 2009 vložila ACEA SpA zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat), razglašeno 11. junija 2009 v zadevi T-297/02, ACEA S.p.A proti Komisiji Evropskih skupnosti**

(Zadeva C-319/09 P)

(2009/C 267/69)

*Jezik postopka: italijanščina*

#### Stranke

Pritožnica: ACEA SpA (zastopniki: L. Radicati di Brozolo, A. Giardina in T. Ubaldi, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Komisija Evropskih skupnosti, ACSM Como SpA, AEM - Azienda Energetica Metropolitana Torino - SPA

#### Predlogi pritožnice

- sodbo v zadevi T-297/02 naj se razveljavi v delu, v katerem ne graja tega, da ni bil izvršen diferenciran preizkus različnih

Prvi pritožbeni razlog se nanaša na pravno napačno uporabo člena 88 ES in Uredbe (ES) št. 659/1999 ter na pomanjkljivo utemeljitev izpodbijane sodbe v zvezi z neizvršenim diferenciranim preizkusom različnih primerov uporabe triletno oprostitve plačila davka od dobička pravnih oseb, v skladu s členom 3, alinea 70, zakona št. 549/95 in člena 66, alinea 14, uredbe zakona št. 331/93. Sodišče prve stopnje naj bi namreč napačno uporabilo pravo in pomanjkljivo utemeljilo sodbo s tem, da z vidika specifičnih okoliščin primera in informacij, s katerimi je razpolagala Komisija, ni grajalo abstraktnega in nepopolnega preizkusa in zaključkov Komisije v sporni odločbi, ob sklicevanju na različne primere, v katerih se uporabi davčna oprostitve.

Drugi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo člena 87(1) ES s strani Sodišča prve stopnje ter nezadostno utemeljitev v delu, v katerem je bila kot državna pomoč potrjena splošna in abstraktna opredelitev triletno oprostitve. Sodišče prve stopnje zlasti ni pravilno preučilo okoliščin primera in predpostavk, na podlagi katerih je Komisija zadevni ukrep opredelila kot državno pomoč, k čemur pa je bilo zavezano na podlagi neomejenega pooblastila za preizkus. Sodišče prve stopnje je torej potrdilo odločbo Komisije, čeprav ni bilo dokazano, da sta izpolnjena dva od pogojev – vsaj kar zadeva nekatere od področij uporabe – navedenih v členu 87(1) ES: zmožnost izkrivljanja konkurence in vplivanja na trgovino med državami članicami.

Tretji pritožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo in protislovno utemeljitev ter pravno napačno razlago ter uporabo člena 88(1) ES in člena 1(b)(v) Uredbe (ES) št. 659/1999 zaradi opredelitve kot državne pomoči triletna oprostitve plačila davka od dobička pravnih oseb. Sodišče prve stopnje namreč ni grajalo, da tukaj preizkušeni primer ni bil opredeljen kot veljavne državne pomoči v smislu člena 1(b)(v) Uredbe (ES) št. 659/1999, čeprav je iz konteksta in okoliščin tega primera izhajalo, da opredelitev kot nove pomoči, vsaj glede nekaterih področij uporabe, na katere se nanaša triletna oprostitve, ni bila upravičena.

Četrty pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava in nezadostno utemeljitev v zvezi z zakonitostjo zahteve za vračilo, v skladu s členom 3 Odločbe. Zaradi okoliščin tega primera je Sodišče prve stopnje namreč zmotno menilo, da je zahteva za vračilo, v izreku Odločbe, lahko kar najbolj obsežna in popolnoma brezpogojna, čeprav naj bi odločba vsebovala zgolj abstraktno, splošno in nepopolno presojo davčne oprostitve.

- (<sup>1</sup>) Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).  
(<sup>2</sup>) Odločba Komisije 2003/193/ES z dne 5. junija 2002 o državni pomoči, ki jo je Italija v obliki davčnih oprostitev in posojil pod ugodnejšimi pogoji dodelila javnim storitvenim podjetjem v večinski javni lasti (UL 2003, L 77, str. 21).

**Pritožba, ki jo je družba A2A SpA, prej ASM Brescia SpA, 11. avgusta 2009 vložila zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi razširjeni senat), razglašeno 11. junija 2009 v zadevi T-301/02, AEM proti Komisiji**

**(Zadeva C-320/09 P)**

(2009/C 267/70)

*Jezik postopka: italijanščina*

## Stranki

Pritožnica: A2A SpA, prej ASM Brescia SpA (zastopniki: A. Giardina, A. Santa Maria, C. Croff in G. Pizzonia, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

## Predlogi pritožnice:

- Sodba v zadevi T-301/02 naj se razveljavi, ker je bilo kršeno pravo Skupnosti, še posebej člen 87 Pogodbe ES, in ker v delu, v katerem je za državno pomoč opredeljena triletna oprostitve davka od dohodka družb, ni obrazložena;
- sodba naj se razveljavi zaradi nepravilne in protislovne uporabe prava Skupnosti v delu, v katerem za veljavno pomoč ni opredeljena oprostitve davka od dohodka družb v obdobju treh let;
- sodba naj se razveljavi zaradi kršitve prava Skupnosti v delu, v katerem je bila potrjena zakonitost v Odločbi (<sup>1</sup>) navedene odreditve vračila; in kot posledica tega
- naj se razglasi ničnost Odločbe v delu, v katerem je navedeno, da je prehodni sistem davčne kontinuitete v zvezi z družbami za opravljanje lokalnih javnih storitev v večinski javni lasti državna pomoč, ki je nezakonita in nezdržljiva s skupnim trgom (člen 2 Odločbe), in/ali v delu, v katerem je Italiji naloženo, naj od prejemnikov izterja navedene pomoči (člen 3 Odločbe);
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

## Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S prvim pritožbenim razlogom družba A2A S.p.A. zatrjuje, da je Sodišče kršilo člen 87(1) ES in da izpodbijana sodba v delu, v katerem je za državno pomoč opredeljena oprostitve davka od dohodka družb v obdobju treh let, ni obrazložena. Zlasti naj Komisija v Odločbi ne bi dokazala, da sta v obravnavani zadevi podana dva pogoja iz člena 87(1) ES, in sicer izkrivljanje konkurence in vpliv na trgovino med državami članicami. Sodišče prve stopnje ni pravilno preverilo predpostavk, na katere je Komisija oprla opredelitev „pomoči“, kar pa bi pri „popolnem“ nadzoru, ki ga zahteva sodna praksa Skupnosti, morala storiti.

Z drugim, podrednim, pritožbenim razlogom tožeča stranka zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje kršilo člen 88 ES in obveznost obrazložitve, ter zato predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe v delu, v katerem je za „novo pomoč“ opredeljena triletna oprostitve davka od dohodka družb. Zlasti naj bi Sodišče prve stopnje s ponavljanjem trditve Komisije zanikalo, da bi bilo ukrepe triletnega moratorija v korist občinskih podjetij, preoblikovanih v delniške družbe, mogoče opredeliti za „veljavne pomoči“. Do nasprotne ugotovitve pa je mogoče priti, če se šteje, da se je pred začetkom veljavnosti Pogodbe ES zadevni sistem davčne oprostitve uporabljal tudi za občinska podjetja, ki so, kot je navedla Komisija, isti gospodarski subjekti kot družbe iz zakona št. 142/90.